DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 28 marca 1961 — **Nr 3/1gr/** — Poz. 5

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW
Poz. 5 z dnia 14 marca 1961 r. Nr 3/61 w sprawie zasad stosowania i wysokości ulg w podatku gruntowym z tytułu klęsk żywiołowych.

5.

INSTRUKCJA Nr 3/61
MINISTRA FINANSÓW
z dnia 14 marca 1961 r.
w sprawie zasad stosowania i wysokości ulg w podatku gruntowym z tytułu klęsk żywiołowych.

W związku z § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1961 r. w sprawie uprawnień organów gromadzkich rad narodowych w zakresie udzielania ulg w podatku gruntowym z tytułu klęsk żywiołowych (Dz. U. Nr 13 poz. 64) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne

§ 1.

1. Przepisy instrukcji stosuje się w sprawach ulg w podatku gruntowym z tytułu klęsk żywiołowych, jeżeli klęski te posiadają charakter masowy, tj. obejmują całe gromady (wsie) lub znaczne ich części. Ulga polega na zmniejszeniu kwoty wymiaru podatku gruntowego za dany rok.
2. Jeżeli klęska żywiołowa nie posiada charakteru masowego, tj. dotknęła tylko pojedyncze gospodarstwa rolne, a także w razie zaistnienia w gospodarstwie wypadków losowych (np. długotrwała choroba lub śmierć podatnika albo będącego na jego utrzymaniu członka rodziny, padnięcie bydła itp), wówczas stosownie do § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1957 r. (Dz. U. Nr 39, poz. 177) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 18 lutego 1961 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 65) biuro gromadzkiej rady narodowej może odroczyć podatnikowi płatność raty podatku gruntowego na okres 3 miesięcy. Gdyby ta ulga w spłacie podatku gruntowego nie była wystarczająca, organ finansowy prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie art. 26 dekretu o zobowiązaniach podatkowych może przyznać podatnikowi dalszą ulgę w spłacie podatku w formie dalszego odroczenia lub rozłożenia podatku na raty. Organ finansowy prezydium powiatowej rady narodowej może również całkowicie lub częściowo umorzyć podatek na podstawie art. 35 powołanego dekretu. Ulgę w spłacie lub umorzenie organ finansowy — może przyznać w granicach uprawnień, przewidzianych w powołanym wyżej rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1957 r.
3. Ulgi, o których mowa w ust. 2, mogą być przyznane tylko na indywidualny wniosek podatnika, przy wzięciu pod uwagę ogólnego stanu materialnego i zdolności płatniczej podatnika.

§ 2.

Za klęski żywiołowe w rozumieniu instrukcji uważa się: powodzie, pożary, gradobicie, huragany, masowe pojawienie się szkodliwych owadów lub innych szkodników zwierzęcych lub roślinnych oraz epidemiczne choroby roślin lub zwierząt.

§ 3.

Ulgę przyznaje się przy wymiarze lub po wymiarze podatku gruntowego w zależności od tego, kiedy klęska zaistniała. Ulga powinna być przyznana w tym roku i za ten rok, w którym klęska zaistniała. Jeżeli klęska miała miejsce w miesiącu grudniu danego roku, ulga może być udzielona w miesiącu styczniu roku następnego.

Wysokość ulgi

§ 4.

Wysokość ulgi dla danego gospodarstwa rolnego nie może przekraczać 50% podatku, należnego za ten rok podatkowy, w którym klęska zaistniała. W wyjątkowych przypadkach gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie, może nastąpić nawet całkowite zwolnienie od podatku.

Warunki i tryb stosowania ulg

§ 5.

Przyznanie ulgi może nastąpić wówczas, gdy wskutek klęski żywiołowej powstały istotne szkody i straty w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym lub martwym bądź w drzewostanie i jeżeli szkody i straty te nie zostały pokryte przez ubezpieczenie.

§ 6.

1. Ulgę przyznaje się, jeżeli gospodarstwo rolne na skutek klęski poniosło szkody i straty w wysokości co najmniej 15% normalnego przychodu, jaki osiągnęłoby, gdyby klęska nie nastąpiła.
2. Za „normalny przychód" uważa się przeciętny roczny przychód brutto z trzech lat, w których klęski nie miały miejsca.
3. Rozmiar strat i szkód, wyrządzonych klęską, ustala się przez porównanie normalnego przychodu gospodarstwa rolnego, dotkniętego klęską, z rzeczywistym przychodem brutto — z tego gospodarstwa w roku, w którym klęska miała miejsce. Do ustalonego rzeczywistego przychodu brutto dolicza się odszkodowanie, otrzymane od Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w związku z klęską.

§ 7.

1. Ustalenie wysokości strat i szkód następuje z urzędu, możliwie niezwłocznie po zaistnieniu klęski. Jeżeli wysokość strat i szkód, wyrządzonych klęską może być stwierdzona dopiero po upływie pewnego czasu, rozmiar szkód może być ustalony w czasie późniejszym, w każdym razie w okresie, w którym możliwe jest ich ustalenie.
2. Jeżeli z charakteru wydarzenia żywiołowego wynika, że klęska dotknęła w zasadzie w jednakowym stopniu obszar całej wsi lub całej gromady, wówczas przy ustaleniu rozmiaru szkód i strat można ograniczyć się do zbadania stanu faktycznego na obszarze kilku gospodarstw w danej wsi i wysokość strat ustalonych tą drogą przyjąć za podstawę przy przyznawaniu ulg dla wszystkich podobnych gospodarstw dotkniętych klęską w tej wsi.

§ 8.

1. Wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej obowiązany jest — możliwie bezzwłocznie (§ 7 ust. 1) po powzięciu wiadomości o fakcie zaistnienia klęski żywiołowej lub po otrzymaniu o tym zawiadomienia z prezydium gromadzkiej rady narodowej — stwierdzić komisyjnie na miejscu stan faktyczny i ustalić wysokość strat i szkód, powstałych w poszczególnych gromadach na skutek klęski.
2. Jeżeli klęska żywiołowa spowodowała straty i szkody w gospodarstwach rolnych, położonych w jednej tylko gromadzie danego powiatu, wówczas ustalenie na miejscu rozmiaru tych strat i szkód może być zlecone przez prezydium powiatowej rady narodowej, prezydium właści-

wej gromadzkiej rady narodowej, które ustaleń tych dokona przy współudziale komisji.

§ 9.

1. Komisje do zbadania strat i szkód powołuje prezydium powiatowej rady narodowej, a w przypadkach, określonych w § 8 ust. 2, prezydium gromadzkiej rady narodowej.
2. W skład komisji powiatowej wchodzą:
   1) kierownik wydziału finansowego lub jego zastępca — jako przewodniczący,
   2) i jako członkowie:
      a) przedstawiciel prezydium gromadzkiej rady narodowej i sołtys zainteresowanej wsi,
      b) przedstawiciel powiatowego wydziału rolnictwa i leśnictwa,
      c) przedstawiciel powiatowego zarządu związku kółek rolniczych,
      d) przedstawiciel powiatowego inspektoratu PZU,
      e) dwóch rolników, wskazanych przez prezydium gromadzkiej rady narodowej, posiadających gospodarstwa rolne w miejscowościach, sąsiadujących z miejscowością nawiedzoną klęską żywiołową.
      f) oraz — w razie potrzeby — biegli specjaliści.
3. W skład komisji gromadzkiej wchodzą:
   1) przewodniczący gromadzkiej rady narodowej lub sekretarz gromadzki — jako przewodniczący,
   2) i jako członkowie:
      a) sołtys wsi, na której obszarze znajdują się gospodarstwa nawiedzone klęską,
      b) przedstawiciel zarządu miejscowego kółka rolniczego,
      c) oraz dwóch rolników, wskazanych przez prezydium gromadzkiej rady narodowej, posiadających gospodarstwa rolne w miejscowościach sąsiadujących z miejscowością, nawiedzoną klęską.

§ 10.

1. Komisja powinna stwierdzić rodzaj klęski, obszar gruntu dotkniętego klęską, oszacować w kwocie absolutnej wysokość normalnego przychodu brutto, jaki został by osiągnięty przez gospodarstwa, gdyby klęska ich nie dotknęła oraz rzeczywisty przychód brutto z gospodarstw po klęsce i przez porównanie tych przychodów — ustalić rozmiar strat w stosunku procentowym do normalnego przychodu brutto.

   Komisja powinna także ustalić rozmiar uszkodzeń i zniszczeń w budynkach i inwentarzu żywym i martwym. Ponadto komisja powinna stwierdzić, czy uszkodzeniu lub zniszczeniu uległa jedyna, pierwsza lub druga uprawa oraz czy skutki klęski mogą być zażegnane w bieżącym okresie gospodarczym przez nową uprawę lub na skutek sprzyjających zmian atmosferycznych i w jakim stopniu.
2. W obliczeniach przychodu normalnego i przychodu rzeczywistego powinny być stosowane przeciętne ceny z okresu szacunku lecz tego samego rodzaju, tj. albo ceny brutto w miejscu zbytu ziemiopłodów albo ceny netto w miejscu znajdowania się gospodarstwa nawiedzonego klęską.
3. Na zasadzie powyższych ustaleń, ujętych w formę protokółu komisja wyraża opinię co do konieczności udzielenia ulg i co do rozmiaru ulg, jakie należałoby przyznać gospodarstwom rolnym nawiedzonym klęską, położonym na terenie dotkniętym klęską. Do protokółu należy dołączyć wykaz gospodarstw dotkniętych klęską według wzoru Min. Fin. Nr 5.
4. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków komisji, przy czym przewodniczący nie głosuje; w razie równości głosów przytacza się w protokóle wszystkie opinie.
5. Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność przynajmniej trzech członków oprócz przewodniczącego.

§ 11.

1. Na podstawie wniosku wydziału finansowego, opartego na opinii komisji, prezydium powiatowej rady narodowej ustala wysokość globalnej kwoty ulgi, jaką należy przyznać gospodarstwom rolnym, położonym na terenie poszczególnych wsi nawiedzonych klęską.
2. Ustalając globalną kwotę ulgi (ust. 1), prezydium powiatowej rady narodowej obowiązane jest udzielić szczegółowych wytycznych, określających zasady i sposób wykorzystania tej kwoty.
3. O przyznanej kwocie ulgi oraz podjętych wytycznych, wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej powiadamia właściwe prezydium gromadzkiej rady narodowej.

§ 12.

1. Ulgi dla poszczególnych gospodarstw rolnych nawiedzonych klęską żywiołową przyznaje — w granicach kwoty ustalonej przez prezydium powiatowej rady narodowej i na podstawie jego wytycznych — biuro gromadzkiej rady narodowej zgodnie z uchwałami prezydium gromadzkiej rady narodowej przy uwzględnieniu rozmiarów szkód i stopnia osłabienia zdolności płatniczej poszczególnych gospodarstw. Biuro gromadzkiej rady narodowej sporządza w 2-ch egzemplarzach wykazy podatników, którym przyznane zostały ulgi. Jeden egzemplarz wykazu powinien być podany do wiadomości mieszkańców wsi przez wywieszenie go na tablicy w siedzibie gromadzkiej rady narodowej, a drugi — przesłany do wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej.
2. Na podstawie wykazu (ust. 2) wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej dokonuje odpisu kwoty ulgi w karcie kontowej poszczególnych podatników, którym ulga została przyznana, przeprowadzając globalną kwotę ulgi objętą wykazem przez rejestr przypisów i odpisów.

Przepisy końcowe

§ 13.

Przepisy instrukcji stosuje się odpowiednio na terenach działania rad narodowych osiedli oraz miast.

§ 14.

Tracą moc przepisy, zawarte w ust. 95—109 Instrukcji Ministerstwa Finansów z czerwca 1955 r. Nr PW 11/2/55 w sprawie wymiaru podatku gruntowego.

w z. MINISTER FINANSÓW
Podsekretarz Stanu Jan Dusza

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40, półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 9/1 dz. 5, rozdz. 19 w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW-8321-61. S-33.